

Persoonlijk: Mijn gevoelens

Ik ga me gevoelens vandaag blootleggen, wij hebben hier veel te verwerken gehad en nog vele dingen zijn er om te verwerken. Het downsyndroom heb ik eigenlijk al wel een plekje gegeven. Het is nou eenmaal zo dat onze kleine uk dit heeft en zal er zeker niet minder van gaan houden. Maar niet alleen dit was er ontdekt natuurlijk.

Klompvoetjes

Als eerste instantie maakte ik me geen zorgen om de klompvoetjes omdat ik weet dat het te verhelpen is. Maar toen de kraamzorg met meer informatie kwam, (want ik was daar nog niet mee bezig geweest) werd ik heel verdrietig. Op het internet las ik dat het beste resultaat is als je kindje vlak na de geboorte gelijk in het gips gezet wordt. Dan worden beide beentjes dus in het gips gezet voor 6 weken, elke week ga je terug naar het ziekenhuis om het te vervangen om de voetjes iets bij te stellen. Na die 6 weken een kleine ingreep wat niet veel voorstelt, en dan weer 6 weken in het gips. Na de 12 weken gips krijgt de kleine spalpen voor elk slaapje die het doet in bed. En dat tot een jaar of 4. Hier werd ik dus echt heel emotioneel van omdat je toch zo'n hummeltje niet graag in het gips wilt zien. En dan de bad momentjes niet thuis kan doen. En 12 weken gips is echt lang vind ik. Ik weet dat dit het beste is voor ons kindje, maar geloof dat ik dit moeilijker vind dan het stukje down. Misschien heel stom, maar het is echt zo. We weten natuurlijk niet zeker dat de behandeling ook echt zo gaat en dat ga ik zeker snel navragen.

Waterhoofdje

Ook was ik nog niet bezig geweest met het idee dat ons kindje een waterhoofdje heeft. Wat houdt het precies in en wat is eraan te doen. Het blijkt dat het vanzelf over kan gaan maar in de meeste gevallen moet er een operatie komen en komt er

een drain in het hoofdje om het vocht weg te voeren. Dit is blijvend.

Gat in het hart

Dit is nog het meest waar ik me zorgen om maak, en daar wil ik nog niks over lezen. Ik wil eerst afwachten tot we de uitgebreide echo krijgen. En hoop dat ze me dan meer kunnen vertellen hierover. En natuurlijk ook over de rest van de complicaties van ons kindje. Wat was ik een paar weken geleden rustig, en genoot zo van de zwangerschap. Ik geniet nog steeds heel erg hoor, maar er komen nu weer vele emoties los, en kan ik soms spontaan in huilen uit barsten. Wat staat ons te wachten, ja vele ziekenhuis bezoeken na de geboorte. Kunnen we wel gelijk genieten van de kraamtijd! Dat mag ik hopen van wel. Misschien wil ik wel teveel van te voren weten, ik weet het niet. Maar ik ben zo bang dat ik anders teveel voor verassingen kom te staan en dan juist meer in paniek raak. Maar is het wel zo verstandig om je zo goed voor te bereiden, want meestal loopt het anders dan je in het hoofd zit.

De bevalling

Ik moet er rekening mee houden dat mijn kleintje en ik in het ziekenhuis even moet blijven, dit is niet gezegd maar wel al fijn om te weten dat dit misschien nodig is. Het enige wat ik dan hoop is dat het gewoon goed gaat de bevalling en dat ik me kindje gewoon gelijk bij me mag hebben. Dat de kinderarts er pas later bij gehaald wordt, in de meeste gevallen is dat ook zo tenzij er echt iets aan de hand is met de kleine. Door het genieten door zijn er dus ook wel vele huilbuien, en dan moet eigenlijk alles nog beginnen over 3 maanden als het echt zover is.

Downpoli

De laatste update is dat we naar het Martinziekenhuis zijn geweest voor een kennismaking gesprek op de downpoli. Hier zal ons kindje na de geboorte onder behandeling komen, wel zo

handig alle artsen in 1 keer te bezoeken eens in de zoveel tijd. Ze hebben me ook wat meer gerust gesteld over alle dingen die ik hierboven beschreven heb. Het zijn allemaal vervelende complicaties maar wel allemaal goed te verhelpen. En waar ik het meeste blij van werd als het gat in het hartje is zoals de meeste gevallen bij zulke kindjes hoeft het niet gelijk na de geboorte geopereerd te worden, maar wel in het eerste levensjaar. Dat is toch weer een zorg minder omdat de klompvoetjes en het waterhoofdje wel vrij snel na geboorte verholpen moeten gaan worden. Ik ben dus gelukkig weer wat rustiger inmiddels.